

2.1 ΠΛΟΥΤΟΣ ΚΑΙ ΦΤΩΧΕΙΑ

Κοινωνικές διαστάσεις του πλούτου και της φτώχειας

Ας παρατηρήσουμε τα παρακάτω σκίτσα και ας απαντήσουμε στα ερωτήματα: 1) Με ποιον τρόπο συνδέονται οι πληροφορίες που παρουσιάζονται σε αυτά με ό,τι ήδη γνωρίζουμε; 2) Ποιες από τις νέες ιδέες που αποκτήσαμε, επεκτείνουν ή ωθούν τη σκέψη μας σε νέες κατευθύνσεις; Ποιες ερωτήσεις ή αναζητήσεις μάς γεννιούνται αυτήν τη στιγμή;

Pawel Kuczynski

Joaquin Salvador Lavado «Quino»,
Το σκάκι των τάξεων (Πρόβλημα: Τα μαύρα παίζουν και κάνουν ματ, όποτε τους αρέσει).

Ο Χριστιανισμός απέναντι στη φτώχεια, τον πλούτο και την ιδιοκτησία

Σε ομάδες ας επεξεργαστούμε το υλικό που ακολουθεί και ας ανακαλύψουμε στοιχεία που αναδεικνύουν τη στάση του Χριστιανισμού απέναντι στη φτώχεια, τον πλούτο και την ιδιοκτησία.

Στο τέλος θα παρουσιάσουμε στην ολομέλεια τα αποτελέσματα της μελέτης μας και θα συζητήσουμε πάνω σε αυτά.

Περί πλούτου

Αυτά τα λέω και δεν θα πάψω να τα λέω, κι ας με κατηγορούν πολλοί. «Όλο με τους πλουσίους τα βάζεις», διαμαρτύρονται. Πράγματι, όχι όμως με όλους, αλλά μόνο μ' εκείνους που κάνουν κακή χρήση του πλούτου τους. Δεν χτυπάω τον πλούσιο, αλλά τον άρπαγα. Άλλο πλούσιος, άλλο άρπαγας. Να ξεχωρίζουμε τα πράγματα, για να μη δημιουργείται σύγχυση ή παρανόηση. Είσαι πλούσιος; Δεν σε εμποδίζω. Αρπάζεις; Σε αποδοκιμάζω. Έχεις τα κτήματά σου; Να τα χαίρεσαι. Παίρνεις τα ξένα; Δεν

μπορώ να σωπάσω. Θέλεις να με πετροβολήσεις; Είμαι έτοιμος και το αίμα μου να χύσω, φτάνει να σε σταματήσω από την αμαρτία. Δεν νοιάζομαι για το μίσος, δεν τρομάζω από την πολεμική. Για ένα πράγμα μόνο νοιάζομαι, για την προκοπή εκείνων που με ακούνε. [...]

Άχρηστοι είναι οι πλούσιοι, ναι, άχρηστοι, εκτός κι αν είναι ελεήμονες και φιλάνθρωποι. Μα, δυστυχώς, λίγοι πλούσιοι, πολύ λίγοι ξεχωρίζουν για τη φιλανθρωπία τους. Οι περισσότεροι είναι βουτηγμένοι στη φιλαυτία, την ασπλαχνία, την αμαρτία. Γι' αυτό μην τους ζηλεύεις. Εσύ να σκέφτεσαι... τον ίδιο το Χριστό, ο οποίος δεν είχε πού να γείρει το κεφάλι Του. Μιμήσου τη φτώχεια Εκείνου και των αγίων Του, που ήταν στερημένοι από τα υλικά αγαθά, είχαν όμως αμύθητα πνευματικά πλούτη... Ακόμα, δηλαδή, κι αν είχες δικές σου την ξηρά και τη θάλασσα, τις χώρες και τις πολιτείες της οικουμένης, αν δούλευε για σένα η ανθρωπότητα, αν έδιναν για χάρη σου οι πηγές χρυσάφι αντί για νερό, και τότε θα έλεγα πως δεν αξίζεις ούτε τρεις δεκάρες, αφού θα έχανε τη Βασιλεία των Ουρανών. [...]

Μη νομίζεις ότι, με το ν' αποκτήσεις πολλά, αποκτάς και αληθινή ηδονή. Ηδονή και ευχαρίστηση και ηρεμία έχεις με το να μη θέλεις να πλουτίζεις. Αν κυνηγάς τον πλούτο, ποτέ δεν θα πάψεις να βασανίζεσαι. Γιατί η επιθυμία του πλούτου είναι έρωτας ανικανοποίητος... Όσο περισσότερα χρήματα επιθυμείς, τόσο μεγαλύτερη γίνεται η αγωνία σου... Ο Θεός σ' έκανε πλούσιο για να βοηθάς όσους έχουν ανάγκη, για να βρεις τη συγχώρηση των αμαρτημάτων σου με τη φιλανθρωπία. Δεν σου έδωσε χρήματα για να τα φυλάς και να καταστραφείς, αλλά για να τα μοιράζεις και να σωθείς.

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Πλούτος και πλεονεξία

«Ποιον αδικώ», λέει [ο πλούσιος], «προστατεύοντας αυτά που μου ανήκουν;»

Πες μου, λοιπόν, τι σου ανήκει; Από πού τα πήρες και τα έφερες στη ζωή σου; Όπως αυτός που βρίσκει θέση στο θέατρο κι εμποδίζει αυτούς που μπαίνουν ύστερα, θεωρώντας δικό του αυτό που είναι για κοινή χρήση όλων, τέτοιοι είναι οι πλούσιοι. Αφού απόκτησαν πρώτοι τα κοινά αγαθά, τα θεωρούν δικά τους για την προτεραιότητα. Αν έπαιρνε καθένας ό,τι του χρειαζόταν για την ικανοποίηση της ανάγκης του κι άφηνε σ' όποιον είχε ανάγκη ό,τι ήταν γι' αυτόν περισσό, κανένας δε θα ήταν πλούσιος, κανένας δε θα ήταν φτωχός. Γυμνός δεν ήρθες στον κόσμο; Γυμνός δεν θα επιστρέψεις στη γη; Πού τα βρήκες αυτά που έχεις τώρα; Αν πιστεύεις ότι σ' τα χάρισε η τύχη, είσαι άθεος, δεν αναγνωρίζεις τον Δημιουργό, δεν νιώθεις ευγνωμοσύνη γι' Αυτόν που σ' τα έδωσε· αν όμως παραδέχεσαι ότι προέρχονται απ' τον Θεό, πες μου για ποιο λόγο σ' τα έδωσε; Μήπως είναι άδικος ο Θεός και μοιράζει άνισα τα απαραίτητα για τη ζωή; Γιατί εσύ είσαι πλούσιος κι εκείνος φτωχός; Για κανένα άλλο λόγο παρά για να ανταμειφθείς εσύ για την καλοσύνη και τη σωστή διαχείριση της περιουσίας, κι εκείνος για να κερδίσει τα μεγάλα έπαθλα της υπομονής.

Όμως εσύ τα έκρυψες όλα στους αχόρταγους κόλπους της πλεονεξίας· νομίζεις λοιπόν ότι κανένα δεν αδικείς, όταν τόσους στερείς από τα αγαθά αυτά; Ποιος είναι πλεονέκτης; Όποιος δεν περιορίζεται στα απαραίτητα. Ποιος άρπαγας; Εκείνος που αφαιρεί την περιουσία των άλλων. Εσύ δεν είσαι πλεονέκτης; Δεν είσαι άρπαγας; Δεν κρατάς για τον εαυτό σου, όσα σου δόθηκαν για να τα διαχειρισθείς προς όφελος όλων; Αυτός που γδύνει τον ντυμένο θα ονομαστεί λωποδύτης, αλλά μήπως και αυτός που δεν ντύνει τον γυμνό, ενώ μπορεί, δεν αξίζει αυτή την ονομασία;

Το ψωμί που αποθηκεύεις είναι του πεινασμένου, τα ρούχα που φυλάς στις αποθήκες σου είναι του γυμνού, τα παπούτσια που τα 'χεις και σαπίζουν είναι του ξυπόλυτου, τα λεφτά που θάβεις για να μη σ' τα κλέψουν είναι του φτωχού. Είναι τόσοι αυτοί που αδικείς όσοι αυτοί που θα μπορούσες να βοηθήσεις.

Μέγας Βασίλειος, Ομιλία εις το «Καθελώ μου τὰς ἀποθήκας...» καὶ περὶ πλεονεξίας

Επίγειοι θησαυροί

¹⁹Μη μαζεύετε θησαυρούς πάνω στη γη, όπου τους αφανίζει ο σκόρος και η σκουριά, κι όπου οι κλέφτες κάνουν διαρρήξεις και τους κλέβουν. ²⁰Αντίθετα, να μαζεύετε θησαυρούς στον ουρανό, όπου δεν τους αφανίζουν ούτε ο σκόρος ούτε η σκουριά, κι όπου οι κλέφτες δεν κάνουν διαρρήξεις και δεν τους κλέβουν. ²¹Γιατί όπου είναι ο θησαυρός σας εκεί θα είναι και η καρδιά σας.

Ευαγγέλιο κατά Ματθαίον 6, 19-21

Ο πλούσιος και ο φτωχός Λάζαρος

¹⁹Κάποιος άνθρωπος ήταν πλούσιος, φορούσε πολυτελή ρούχα και το τραπέζι του κάθε μέρα ήταν λαμπρό. ²⁰Κάποιος φτωχός όμως, που τον έλεγαν Λάζαρο, ήταν πεσμένος κοντά στην πόρτα του σπιτιού του πλουσίου, γεμάτος πληγές, ²¹και προσπαθούσε να χορτάσει από τα ψίχουλα που έπεφταν από το τραπέζι του πλουσίου. Έρχονταν και τα σκυλιά και του έγλειφαν τις πληγές. ²²Κάποτε πέθανε ο φτωχός, και οι άγγελοι τον πήγαν κοντά στον Αβραάμ. Πέθανε κι ο πλούσιος και τον έθαψαν. ²³Στον άδη που ήταν και βασανιζόταν, σήκωσε τα μάτια του και είδε από μακριά τον Αβραάμ και κοντά του τον Λάζαρο. ²⁴Τότε φώναξε ο πλούσιος και είπε: «πατέρα μου Αβραάμ, σπλαχνίσου με και στείλε τον Λάζαρο να βρέξει με νερό την άκρη του δάχτυλού του και να μου δροσίσει τη γλώσσα, γιατί υποφέρω μέσα σ' αυτή τη φωτιά».

²⁵Ο Αβραάμ όμως του απάντησε: «παιδί μου, θυμήσου ότι εσύ απόλαυσες την ευτυχία στη ζωή σου, όπως κι ο Λάζαρος τη δυστυχία. Τώρα λοιπόν αυτός χαίρεται εδώ, κι εσύ υποφέρεις. ²⁶Κι εκτός απ' όλα αυτά, υπάρχει ανάμεσά μας μεγάλο χάσμα, ώστε αυτοί που θέλουν να διαβούν από 'δω σ' εσάς να μην μπορούν· ούτε οι από 'κει μπορούν να περάσουν σ' εμάς». ²⁷Είπε πάλι ο πλούσιος: «τότε σε παρακαλώ, πατέρα, στείλε τον στο σπίτι του πατέρα μου, ²⁸να προειδοποιήσει τους πέντε αδερφούς μου, ώστε να μην έρθουν κι εκείνοι σ' αυτόν εδώ τον τόπο των βασάνων». ²⁹Ο Αβραάμ του λέει: «έχουν τα λόγια του Μωυσή και των προφητών· ας υπακούσουν σ' αυτά». ³⁰«Όχι, πατέρα μου Αβραάμ», του λέει εκείνος, «δεν αρκεί· αλλά αν κάποιος από τους νεκρούς πάει σ' αυτούς, θα μετανοήσουν». ³¹Του λέει τότε ο Αβραάμ: «αν δεν υπακούνε στα λόγια του Μωυσή και των προφητών, ακόμη κι αν αναστηθεί κάποιος από τους νεκρούς, δεν πρόκειται να πεισθούν».

Ευαγγέλιο κατά Λουκάν 16, 19-31

Και άγιος και κλέφτης

Ζούσε στην Αλεξάνδρεια μια ανύπαντρη χριστιανή γυναίκα που φαινόταν ταπεινή, στην πραγματικότητα όμως ήταν περήφανη και πολύ φιλάργυρη. Ήταν μάλλον φιλόχρυση, παρά φιλόχριστη. Δεν είχε προσφέρει ποτέ κάτι από την περιουσία της ούτε σε ξένο, ούτε σε φτωχό, ούτε σε καταπιεσμένο... Αυτή τη γυναίκα..., ο αγιότατος Μακάριος, ο πρεσβύτερος και προϊστάμενος του λεπροκομείου, θέλησε –κατά κάποιον τρόπο– να την εγχειρήσει σα γιατρός, για να την ανακουφίσει από την πλεονεξία, και επινόησε το εξής τέχνασμα... Πήγε και τη βρήκε και της είπε: «Έχουν πέσει στα χέρια μου πολύτιμοι λίθοι, σμαράγδια και υάκινθοι. Δεν ξέρω αν προέρχονται από κλοπή ή από νόμιμο εμπόριο. Δεν έχουν αποτιμηθεί, μιας και είναι πέρα από κάθε αποτίμηση. Ο ιδιοκτήτης τους τους πουλάει πεντακόσια νομίσματα...». Πέφτει τότε αυτή στα πόδια του και του λέει: «Να μην τους αγοράσει άλλος, σε παρακαλώ... Αγόρασέ τους εσύ για λογαριασμό μου...». Πήρε, λοιπόν, ο Μακάριος απ' αυτήν τα πεντακόσια νομίσματα, τα διέθεσε όμως για τις ανάγκες του λεπροκομείου.

Περνούσε ο καιρός, μα αυτή δίσταζε να του το υπενθυμίσει, επειδή ο άγιος είχε μεγάλη υπόληψη στην Αλεξάνδρεια... Τελικά, κάποια στιγμή που τον συνάντησε στην εκκλησία, του είπε: «Σε παρακαλώ, πες μου, τι έγινε με κείνους τους πολύτιμους λίθους για τους οποίους έδωσα τα πεντακόσια νομίσματα;». Αυτός της απάντησε: «Από την ημέρα που έδωσες τα χρήματα, πλήρωσα την αξία των λίθων. Αν θέλεις να τους δεις, έλα στο σπίτι μου. Εκεί βρίσκονται. Δες αν σου αρέσουν, αλλιώς πάρε πίσω τα

χρήματά σου». Κι εκείνη πήγε πολύ ευχαρίστως. Στους επάνω ορόφους του λεπροκομείου βρίσκονταν οι λεπρές γυναίκες και στους κάτω οι λεπροί άνδρες. Όταν φτάσανε στην είσοδο, τη ρώτησε: «Τι θέλεις να δεις πρώτα; Τους υάκινθους ή τα σμαράγδια;». Του απάντησε: «Ό,τι νομίζεις». Τότε την ανεβάζει στους επάνω ορόφους, της δείχνει ακρωτηριασμένες γυναίκες με πληγιασμένα πρόσωπα, και της λέει: «Να οι υάκινθοι». Κατόπιν την κατεβάζει στα κάτω πατώματα και της δείχνει τους άνδρες λέγοντας: «Να τα σμαράγδια. Και νομίζω ότι δε θα βρεθούν πολυτιμότερα. Αν, λοιπόν, σου αρέσουν, πάει καλά, αλλιώς πάρε πίσω τα χρήματά σου». Μετανιωμένη αυτή βγήκε και, αφού πήγε στο σπίτι της, αρρώστησε από τη στενοχώρια της που δεν έκανε ένα τέτοιο καλό σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, αλλά αναγκαστικά. Αργότερα ευχαρίστησε τον Μακάριο και πορεύτηκε στη ζωή της όπως έπρεπε.

Παλλάδιος, *Λαυσαϊκόν*

Οι δύο τρόποι

Υπάρχουν δύο τρόποι ύπαρξης του ανθρώπου, αντίθετοι μεταξύ τους: Αφενός ο τρόπος ύπαρξης που βασίζεται στο «να έχεις», και αφετέρου ο τρόπος ύπαρξης που βασίζεται στο «να είσαι». Κατά τον πρώτο τρόπο, ο άνθρωπος νιώθει ότι το νόημα και η αξία του θεμελιώνονται στο να αποκτά και να κατέχει διάφορα αγαθά. Νιώθει ότι με αυτά καταξιώνεται. Σ' αυτή την περίπτωση, αυτό που μετρά αποφασιστικά είναι ο πλούτος και η κοινωνική ισχύς. Αντίθετα, κατά τον δεύτερο τρόπο ύπαρξης, η ζωή του ανθρώπου θεμελιώνεται στην ποιότητα της ίδιας του της ύπαρξης, στο «τι είδους» άνθρωπος είναι ο ίδιος. Σ' αυτή την περίπτωση μετρά η εσωτερική καλλιέργεια και η πνευματική συγκρότηση του ανθρώπου. [...] Για τον Χριστιανισμό ο άνθρωπος είναι διαχειριστής των υλικών αγαθών. Και πρέπει να τα διαχειρίζεται έτσι ώστε να διακονείται η ανθρώπινη ζωή, η αξιοπρέπεια και η συνύπαρξη. [...] Ο Απ. Παύλος μάς δείχνει ότι και τα πιο υψηλά πνευματικά επιτεύγματα αν πραγματοποιούνται δίχως αγάπη, δεν έχουν καμία αληθινή αξία. Το ίδιο ισχύει και για την αλληλεγγύη προς τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη. Δεν αρκεί να γίνεται σαν ένα τυπικό ή κοινωνικό καθήκον. Αληθινά εκκλησιαστικό είναι όταν εμπνέεται από την αγάπη προς τον άλλον άνθρωπο, δηλαδή όταν τον άλλον τον δεχόμαστε στη ζωή μας ως ισότιμο, ως εικόνα του Χριστού.

Αθ. Παπαθανασίου & Μ. Κουκουνάρας Λιάγκης, *Ζητήματα Χριστιανικής Ηθικής*

Fritz Eichenberg, Ο Χριστός στο σουσσίτιο (Christ in the breadline)

Ο ρόλος της Εκκλησίας στην αντιμετώπιση κρίσιμων κοινωνικών καταστάσεων

Ας αναζητήσουμε και ας μάθουμε περισσότερα για τον π. Στρατή Δήμου και την προσφορά του στη Λέσβο, στη διάρκεια της προσφυγικής κρίσης, ή για τον π. Αντώνιο Παπανικολάου και την «Κιβωτό του κόσμου», ή τον π. Θεμιστοκλή Αδαμόπουλο στη Σιέρρα Λεόνε, ή άλλες ιεραποστολικές προσπάθειες σε χώρες του τρίτου κόσμου.

Τι μπορεί να σκέφτονται ή να πιστεύουν για τον ρόλο της Εκκλησίας στην αντιμετώπιση κρίσιμων κοινωνικών καταστάσεων;

Ατομική και συλλογική ευθύνη των Χριστιανών για το φαινόμενο της φτώχειας

Σε ομάδες ή δυάδες ας ορίσουμε ως σκοπό μας να αναζητήσουμε στο διαδίκτυο ή να επισκεφθούμε επιτόπου ένα εκκλησιαστικό ίδρυμα (π.χ. το Γενικό Φιλόπτωχο Ταμείο της Αρχιεπισκοπής Αθηνών ή κάποιο ενοριακό συσσίτιο κ.ά.), μία ιστοσελίδα Μητρόπολης ή ενορίας, συναντώντας το πρόσωπο κλειδί του έργου. Ας ετοιμάσουμε ερωτήσεις και ας επιδιώξουμε να πάρουμε συνέντευξη από το πρόσωπο αυτό, για να μάθουμε περισσότερα σχετικά με το φιλανθρωπικό έργο που αφορά ευπαθείς ομάδες.

Ο αρχιεπίσκοπος Αθηνών Ιερώνυμος στο κεντρικό συσσίτιο της Αρχιεπισκοπής, στην οδό Σοφοκλέους, Αθήνα, 2019.

ΟΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΜΟΥ
